

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 10Tos/9/2026
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8125011582
Dátum vydania rozhodnutia: 05. 05. 2026
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Vladimír Monok
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2026:8125011582.1

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Vladimíra Monoka a sudcov JUDr. Lucie Bašistovej a JUDr. Gabriely Dubovej, PhD. na neverejnom zasadnutí konanom dňa 05.05.2026, v trestnej veci odsúdeného A. B. pre obzvlášť závažný zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. a), písm. d), ods. 2 písm. a) Tr. zákona a iné, o sťažnosti prokurátora proti uzneseniu Okresného súdu Prešov sp. zn. 33PP/31/2025 zo dňa 10.12.2025, takto

rozhodol:

Podľa § 194 ods. 1 písm. a) Tr. poriadku z r u š u j e napadnuté uznesenie.

Podľa § 415 ods. 1 Tr. poriadku a § 67 ods. 1 Tr. zákona podmienčne p r e p ú š ť a odsúdeného A. B., nar. XX.XX.XXXX v B. C., trvale bytom D. XXXX/X, B. C., t. č. ÚVV a ÚVTOS Prešov, z výkonu trestu odňatia slobody uloženého mu rozsudkom Okresného súdu Liptovský Mikuláš sp. zn. 3T/117/2020 zo dňa 11.01.2021 vo výmere 7 (sedem) rokov.

Podľa § 68 ods. 1 Tr. zákona u r č u j e skúšobnú dobu v trvaní 4 (štyri) roky.

Podľa § 68 ods. 1 Tr. zákona n a r i a ě u j e nad odsúdeným probačný dohľad vo výmere 2 (dvoch) rokov.

Podľa § 68 ods. 1 Tr. zákona za použitia § 51 ods. 3 písm. b) Tr. zákona u k l a ě odsúdenému obmedzenie spočívajúce v zákaze požívania alkoholických nápojov a iných návykových látok.

Podľa § 68 ods. 1 Tr. zákona za použitia § 51 ods. 4 písm. k) Tr. zákona odsúdenému u k l a ě povinnosť spočívajúcu v príkaze zamestnať sa v skúšobnej dobe alebo sa preukázateľne uchádzať o zamestnanie.

odôvodnenie:

Napadnutým uznesením okresný súd podľa § 66 ods. 1 Tr. zákona v spojení s § 415 ods. 2 Tr. poriadku podmienčne prepustil odsúdeného A. B. z výkonu trestu odňatia slobody uloženého mu rozsudkom Okresného súdu Liptovský Mikuláš sp. zn. 3T/117/2020 zo dňa 11.01.2021 vo výmere 7 rokov. Zároveň odsúdenému podľa § 68 ods. 1 Tr. zákona určil skúšobnú dobu podmienčného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody v trvaní 4 rokov.

Proti tomuto uzneseniu podal prokurátor Okresnej prokuratúry Prešov, ihneď po jeho vyhlásení a poučení o opravnom prostriedku, do zápisnice o verejnom zasadnutí sťažnosť, ktorú následne aj bližšie písomne odôvodnil. V podanej sťažnosti uviedol, že so záverom vo veci konajúceho súdu o naplnení materiálnej podmienky spočívajúcej v tom, že od odsúdeného možno očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život nemožno súhlasiť a to z viacerých dôvodov. Primárne prokuratúra poukázala na skutočnosť, že odsúdený bol doposiaľ deväťkrát súdne trestaný, aktuálne vykonáva druhý nepodmienečný trest

odňatia slobody, pričom z uvedeného plynie, že odsúdený už v minulosti bol podrobený výkonu trestu odňatia slobody, pričom výkon tohto najprísnejšieho z druhov trestov na odsúdeného nezapôsobil a nedosiahol sledovaný cieľ spočívajúci v odradení páchatel'a v páchaní ďalšej trestnej činnosti. Odsúdený bol dokonca z predchádzajúceho nepodmienečného trestu odňatia slobody podmiennečne prepustený, kde síce bolo následne rozhodnuté o jeho osvedčení sa v skúšobnej dobre podmiennečného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody, avšak odsúdený po rozhodnutí o osvedčení sa ďalej pokračoval v páchaní trestnej činnosti a spáchal ďalšie štyri trestné činy. Odsúdený má, podľa názoru prokuratúry, zjavné sklony k notorickému páchaniu protispo-ločenskej činnosti a teda nerešpektovaniu všeobecne záväzných a všeobecne akceptovateľných noriem správania sa, o čom svedčia aj závery hodnotenia odsúdeného ÚVTOS, ktorý konštatuje, že resocializačná prognóza je menej priaznivá. V rámci rozhodovania o podmiennečnom prepustení z výkonu trestu odňatia slobody je potrebné posudzovať aj riziko návratu odsúdeného do zaužívaných koľají, a teda v danom prípade k páchaniu ďalšej trestnej činnosti. S prihliadnutím na odpis registra trestov odsúdeného je toto riziko zvýšené, čomu nasvedčuje aj stredné riziko recidívy. Ďalej prokurátor konštatoval, že z hodnotiacej správy z ÚVV a ÚVTOS Prešov, ktorá sumarizuje doterajší výkon trestu odsúdeného ako v ÚVV a ÚVTOS Prešov, tak aj v ÚVTOS Dubnica nad Váhom a ÚVV a ÚVTOS Žilina neplynie dôvodnosť očakávania, že odsúdený by mal po podmiennečnom prepustení viesť riadny život. Odsúdený po nástupe do výkonu trestu dňa 19.01.2021 ku dňu vyhotovenia hodnotiacej správy z ÚVV a ÚVTOS Prešov (30.10.2025) má evidované tri disciplinárne odmeny, avšak ich počet v pomere k dĺžke doposiaľ vykonaného trestu nesvedčí o tom, že jeho pobyt vo výkone trestu nemá povahu len splnenia si základných povinností. Vo vzťahu k jeho správaniu je evidovaný aj negatívny poznatok z marca roku 2024. Preto má prokurátor za to, že takéto správanie odsúdeného nesvedčí o riadnom plnení jeho povinností vo výkone trestu a ani o polepšení jeho správania. Záverom poukázal aj na závažnosť spáchaného trestného činu, z ktorého žiada byť odsúdený podmiennečne prepustený, kde sa jedná o obzvlášť závažný zločin. Na základe uvedených skutkových zistení má za to, že od odsúdeného nie je možné očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život a z hľadiska ochrany spoločnosti pred páchaním ďalších trestných činov je potrebné, aby odsúdený trest odňatia slobody vykonal. Preto navrhol krajskému súdu, aby zrušil napadnuté uznesenie a rozhodol vo veci tak, že žiadosť odsúdeného A. B. o podmiennečné prepustenie zamietá.

K sťažnosti prokurátora Okresnej prokuratúry Prešov sa písomne vyjadril odsúdený, ktorý vo svojom podaní uviedol, že po príchode na slobodu mieni viesť riadny život, bude sa živiť poctivou robotou a pôjde príkladom nielen svojim deťom, žene, ale aj celému okoliu. Týchto 6 rokov vo väzení mu bolo dostatočným ponaučením na to, aby sa spamätal, nebral život na ľahkú váhu, ale naopak správal sa konečne zodpovedne. Od verejného zasadnutia bol dvakrát na dvojdnovej vychádzke mimo ústav doma pri rodine a dostal medzičasom aj štvrtú disciplinárnu odmenu za vzorné plnenie si nad rámec svojich povinností a vzorné správanie. Pracuje ako školník na základnej škole.

Na základe podanej sťažnosti preskúmal krajský súd v zmysle ust. § 192 ods. 1 Tr. poriadku správnosť výroku napadnutého uznesenia, proti ktorému prokurátor podal sťažnosť, ako aj konanie tomuto výroku napadnutého uznesenia predchádzajúce a dospel k záveru, že sťažnosť prokurátora je dôvodná len čiastočne, a to jednak z dôvodu formálnych chýb vo výroku napadnutého uznesenia, ako aj z dôvodu potreby úpravy podmienok podmiennečného prepustenia.

Z obsahu spisového materiálu, ako aj zo samotného napadnutého uznesenia vyplýva, že odsúdený A. B. vykonáva trest odňatia slobody vo výmere sedem rokov, ktorý mu bol uložený pre obzvlášť závažný zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. a), písm. d), ods. 2 písm. a) Tr. zákona (účinného do 31.12.2021) a na jeho výkon bol zaradený do ústavu s minimálnym stupňom strázenia.

Uvedený trest odňatia slobody odsúdený vykonáva od 11.06.2020 s tým, že mu do výkonu trestu bola započítaná aj doba strávená vo väzbe od 11.06.2020 do 11.01.2021. Koniec teraz vykonávaného trestu odňatia slobody má tak predpokladaný dňa 11.06.2027.

Z ustanovenia § 66 Tr. zákona vyplýva, že súd môže odsúdeného podmiennečne prepustiť na slobodu, ak odsúdený vo výkone trestu plnením svojich povinností a svojím správaním preukázal polepšenie a môže sa od neho očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život.

Podľa § 67 ods. 1 Tr. zákona súd môže osobu odsúdenú za obzvlášť závažný zločin alebo osobu odsúdenú na trest odňatia slobody podľa § 47 ods. 2 okrem osoby odsúdenej na doživotie podmienene prepustiť až po výkone troch štvrtín uloženého trestu odňatia slobody.

Podľa § 66 ods. 2 Tr. zákona pri rozhodovaní o podmienечnom prepustení súd prihliadne aj na povahu spáchaného trestného činu a na to, v akom ústave na výkon trestu odsúdený trest vykonáva.

Ako to plynie z dikcie vyššie citovaného ustanovenia Trestného zákona súd môže rozhodnúť o podmienечnom prepustení, ak sú splnené dve zákonné podmienky, konkrétne formálne a materiálne.

Zo spisového materiálu je zrejmé, že odsúdený výkonom troch štvrtín trestu odňatia slobody dňa 11.09.2025 splnil formálnu podmienku týkajúcu sa možnosti podmienечného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody.

Pokiaľ ide o materiálne podmienky, prvou je, že odsúdený vo výkone trestu plnením svojich povinností a správaním preukázal polepšenie, a druhou je, že sa môže od neho očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život. Prvá materiálna podmienka sa viaže na správanie odsúdeného vo výkone trestu odňatia slobody a jej plnenie preukazuje príslušný ústav na výkon trestu v hodnotení odsúdeného (§ 62 zák. č. 475/2005 Z. z. o výkone trestu odňatia slobody).

Splnenie druhej materiálnej podmienky súd objasňuje a skúma komplexnejšie. Posudzuje všetky okolnosti súvisiace s osobou odsúdeného, jeho osobné a charakterové vlastnosti, celkový postoj k spoločenským normám, prostredie, v ktorom žil, celý doterajší život, povahu a charakter trestnej činnosti, pre ktorú je vo výkone trestu s cieľom, či všetky tieto skutočnosti umožňujú prijať prognózu, že v prípade prepustenia na slobodu povedie riadny život, t. j. život v súlade s právnymi, morálnymi a etickými normami spoločnosti.

Z judikatúry Ústavného súdu SR týkajúcej sa hodnotenia materiálnych podmienok podmienечného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody, ktorá bola zhrnutá v náleze Ústavného súdu SR sp. zn. I. ÚS 36/2022 z 24.05.2022, vyplýva, že zmysel podmienечného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody nie je v tom, aby za dobré správanie bol odsúdený automaticky podmienечne prepustený po uplynutí stanovenej doby bez zreteľa na účel trestu. Je potrebné vziať do úvahy i samotný účel trestu, ktorý obsahuje viac komponentov, ku ktorým súdy pri svojom rozhodovaní musia prihliadať. Podstatou ich úvah je potom v konečnom dôsledku dôvodnosť predpokladu, že odsúdený povedie v budúcnosti i na slobode riadny život s minimalizáciou rizika jeho recidívy (IV. ÚS 85/2011, IV. ÚS 321/2013).

Všeobecný súd rozhodujúci o podmienечnom prepustení z výkonu trestu odňatia slobody musí zohľadniť všetky zadovážené dôkazy, ktoré mu poskytnú komplexný obraz o osobe odsúdeného a jeho celkovom správaní a plnení povinností vo výkone trestu, pretože aj tieto okolnosti vedia do istej miery ovplyvniť predpoklad o tom, aké správanie možno od odsúdeného očakávať potom, ako opustí brány väzenia. Pri skúmaní splnenia materiálnych podmienok týkajúcich sa možnosti podmienечného prepustenia odsúdeného na slobodu je preto pre všeobecný súd dôležité zistiť a vyhodnotiť správanie odsúdeného počas výkonu trestu odňatia slobody. Pritom správanie odsúdeného je determinované samotným výkonom trestu odňatia slobody, ako aj plnením jeho účelu, ktorý spočíva v prevencii pred ďalším páchaním trestnej činnosti a výchove odsúdeného k vedeniu morálneho a slušného života (III. ÚS 154/09, IV. ÚS 85/2011).

S ohľadom na povahu a účel tohto právneho inštitútu je odôvodneným úsudok, že o takomto polepšení môže okrem iného svedčiť, ak odsúdený riadne a zodpovedne plní povinnosti, ktoré vo výkone trestu pre neho vyplývajú z právnych predpisov, ak dodržiava ústavný poriadok a stanovený režim, plní pokyny príslušníkov Zboru väzenskej a justičnej stráže, dodržiava zásady slušného správania, iniciatívne spolupracuje a plní program zaobchádzania, dodržiava povinnosti a zákazy obsiahnuté v zákone o výkone trestu odňatia slobody a vo vyhláske, ktorou sa vydáva Poriadok výkonu trestu a pod.

Zmyslom podmienечného prepustenia nie je odmieniť odsúdeného za dobré správanie vo výkone trestu – nejde o dobrodenie pre odsúdeného, a nemôže tak byť ani paušálne vylúčené u niektorých kategórií odsúdených, napr. recidivistov, ako špecifické sprísnenie trestného postihu. Nariadenie podmienечného prepustenia z výkonu trestu je namieste vtedy, ak už k náprave, resp. k dosiahnutiu účelu trestu ďalší

pobyt odsúdeného vo výkone trestu nie je nutný, pričom možno vzhľadom na všetky relevantné okolnosti predpokladať, že odsúdený povedie aj na slobode riadny život.

Krajský súd zdôrazňuje, že predpoklad vedenia riadneho života v budúcnosti nemôže byť založený predovšetkým, či dokonca výlučne na trestnej minulosti konkrétneho jednotlivca. Je potrebné zohľadniť ďalšie aktuálne poznatky o osobe odsúdeného, stav jeho nápravy i prostredie, v ktorom by sa ocitol po prípadnom podmienечnom prepustení na slobodu, ako aj zaoberať sa okolnosťami spáchania trestnej činnosti s ohľadom na mieru prekonania subjektívnych príčin tejto trestnej činnosti na strane odsúdeného. Trestnú minulosť nemožno hodnotiť formalisticky – koľkokrát bol jednotlivec odsúdený. Je potrebné zvážiť, pred akou dlhou dobou a z akých dôvodov došlo k spáchaniu predchádzajúcich trestných činov a či možno od odsúdeného na základe jeho aktuálneho výkonu trestu očakávať, že povedie riadny život (nálezy Ústavného súdu Českej republiky sp. zn. I.ÚS 2201/16 z 3.1.2017 a sp. zn. II.ÚS 1945/20 z 29.1.2021 a obdobne nález Ústavného súdu SR sp. zn. I. ÚS 36/2022).

V načrtnutých súvislostiach je potrebné pripomenúť, že jedným z účelov trestu je aj vytvorenie podmienok na výchovu odsúdeného k tomu, aby viedol riadny život (§ 34 ods. 1 Tr. zákona), resp. vytvárať podmienky umožňujúce podporovať a rozvíjať pozitívne osobnostné rezervy pre resocializáciu odsúdených, aby viedli riadny život (§ 1a zákona č. 475/2005 Z. z. o výkone trestu odňatia slobody a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov). Pokiaľ ide o konkrétne posúdenie okolností tej-ktorej veci, je potrebné poukázať tiež na to, že riaditeľ ústavu na výkon trestu odňatia slobody disponuje najkomplexnejšími a najrelevantnejšími informáciami o odsúdenom, keďže je de facto v priamom kontakte s ním (uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 4Urtos/6/2020 z 18.11.2020).

V prvom rade krajský súd poukazuje na hodnotenie odsúdeného z ÚVV a ÚVTOS Prešov, kde v súčasnosti vykonáva trest v ústave na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, z ktorého vyplýva, že je správanie odsúdeného, plnenie príkazov príslušníkov a dodržiavanie ústavného poriadku na požadovanej úrovni, pričom bol trikrát disciplinárne odmenený a disciplinárne potrestaný nebol. Má síce jeden negatívny poznatok týkajúci sa držby nepovolených vecí na izbe, avšak záležitosť bola riešená dohovorom pedagóga a viackrát sa nezopakovala. Jeho správanie je dlhodobo na požadovanej úrovni a vo voľnom čase sa pravidelne zúčastňoval športových aktivít, využíval možnosti požičiavania kníh z ústavnej knižnice, zúčastňoval sa kvízov a bol členom diskusnej skupiny. Pracovne bol zaradený na vnútorných nestrážených pracoviskách a neskôr na vonkajšom nestráženom pracovisku s dohľadom, kde bola jeho pracovná morálka dlhodobo hodnotená kladne. Dňa 08.09.2025 bol umiestnený do otvoreného oddelenia ústavu, kde ústavný poriadok, časový rozvrh a ustrojovaciu disciplínu dodržiava. Resocializačná prognóza je podľa záverov hodnotenia riaditeľa ústavu menej priaznivá a riziko recidívy stredné. Vzhľadom na vyššie uvedené riaditeľ konštatoval, že odsúdený preukazuje splnenie podmienok na podmienечné prepustenie, a preto odporúčal jeho podmienечné prepustenie s dohľadom a uložením primeraných povinností a obmedzení, a to najmä zákaz požívať alkoholické nápoje a povinnosť zamestnať sa a pripojil sa aj k návrhu odsúdeného o podmienечné prepustenie.

Taktiež je potrebné poukázať predovšetkým na to, že odsúdený doposiaľ vykonával trest odňatia slobody v troch rôznych ústavoch, z ktorých bol hodnotený kladne, pričom počas výkonu trestu nemal konflikty so spoluodsúdenými a až na jeden poznatok z marca 2024 bol vnímaný ako bezproblémový, aktívny a pracovitý. Vo výkone trestu bol opakovane pracovne zaradený na nestrážené pracoviská s dohľadom, na pracoviská s voľným pohybom a eventuálne na nestrážené pracovisko mimo ústavu s voľným pohybom ZVL Auto, pričom jeho pracovná morálka a disciplína bola hodnotená pozitívne a bez nedostatkov. Preto sa nie je možné stotožniť ani so striktným bazírovaním na získaní odmien pre preukázanie splnenia materiálnej podmienky, keďže aj celkové správanie odsúdeného vo výkone trestu zodpovedá záveru o polepšení odsúdeného.

Na základe uvedeného je možné konštatovať, že odsúdený jednoznačne vo výkone trestu plnením svojich povinností a svojím správaním preukázal polepšenie, a že teda splnil prvú materiálnu podmienku podmienечného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody.

Pokiaľ ide o posúdenie splnenia druhej materiálnej podmienky podmienечného prepustenia je potrebné zdôrazniť, že od začiatku výkonu trestu bolo potrebné hodnotiť správanie odsúdeného ako takmer bezproblémové, keďže v hodnotení riaditeľa ústavu sa nachádza jeden negatívny poznatok. Avšak tento

je v danom kontexte prevážený celkovým správaním odsúdeného, ako aj jeho pracovnou morálkou. Niet preto dôvodu domnievať sa, že odsúdený svoje správanie po dlhé roky prispôboval podmienkam výkonu trestu len za účelom splnenia predpokladov na podmiennečné prepustenie. Krajskému súdu je zrejmé, že trestná minulosť je relevantným faktorom pri rozhodovaní o podmiennečnom prepustení odsúdeného. Avšak aj napriek predchádzajúcim odsúdeniam, či pobytu odsúdeného aj vo výkone trestu, z ktorého bol podmiennečne prepustený a v skúšobnej dobe podmiennečného prepustenia sa osvedčil, nemožno formalisticky vzhľadom na prezentované správanie odsúdeného zotrvať len na posudzovaní jeho trestnej minulosti.

Ďalším dôležitým faktorom pri rozhodovaní o podmiennečnom prepustení z výkonu trestu odňatia slobody je aj postoj samotného odsúdeného k ním spáchanej trestnej činnosti (uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 4Urtos/7/2020 z 19.11.2020). O polepšení odsúdeného napovedá a očakávanie, že v budúcnosti bude viesť riadny život odôvodňuje aj jeho postoj k svojej trestnej činnosti, ktorý je sebakritický, ako aj skutočnosť, že výkon trestu odňatia slobody pokladá za dostatočné ponaučenie na to, aby viac trestnú činnosť nepáchal (viď hodnotenie riaditeľa ústavu). Vo svojom voľnom čase sa pravidelne zúčastňuje prednášok, besied, kvízov a športových aktivít organizovaných v oddelení. Na vhodné predpoklady pre to, aby v prípade podmiennečného prepustenia odsúdený A. B. žil riadnym životom poukazuje aj hodnotenie riaditeľa ústavu, že má vytvorené pracovné návyky a jeho pracovná morálka je hodnotená kladne. Pozitívne pôsobí aj kontakt odsúdeného s blízkou rodinou, s družkou, bývalou družkou, ako aj deťmi, z čoho možno vyvodiť žiadúcu a trvalú existenciu sociálneho zázemia odsúdeného po jeho prepustení na slobodu.

Na tomto mieste krajský súd taktiež poukazuje na predložené listiny tvoriace súčasť spisu, z ktorých vyplýva, že odsúdený udržiaval počas výkonu trestu v rámci svojich zákonných možností pravidelný kontakt s družkou, ako aj s maloletým synom, s ktorým majú vrelý citový vzťah, a na výchove ktorého sa odsúdený chce podieľať, aby syn neopakoval jeho životné chyby. V súvislosti s prezentovaným vzťahom odsúdeného s jeho synom sťažnostný súd poukazuje aj na správu školskej psychologičky D. E., F. XXX, B. F., v zmysle ktorej je konštatované, že dieťa má k otcovi zachované základné pozitívne citové väzby, no vzťah nie je hlboko rozvinutý, pričom obnova vzťahu s otcom by mohla mať pre dieťa stabilizačný efekt, ak bude prebiehať v bezpečnom prostredí. Rovnako kladne krajský súd hodnotí aj skutočnosť vyplývajúcu z listiny D. G., D., podľa ktorej pri podmiennečnom prepustení odsúdeného z výkonu trestu na slobodu, bude odsúdený v tejto spoločnosti bezodkladne zamestnaný v pozícii automechanik. Všetko vyššie uvedené je možné vyhodnotiť ako ďalšie pozitívne okolnosti pri hodnotení splnenia druhej materiálnej podmienky na podmiennečné prepustenie odsúdeného.

Vychádzajúc z uvedeného krajský súd v danom prípade dospel k záveru, že u odsúdeného A. B., okrem splnenia formálnej podmienky, sú splnené aj materiálne podmienky, ktoré zákon vyžaduje pre to, aby bolo možné odsúdeného z výkonu trestu odňatia slobody podmiennečne prepustiť. Vzhľadom na uvedené musí krajský súd konštatovať, že námietka prokurátora Okresnej prokuratúry Prešov v tom smere, že odsúdený nespĺňa zákonom požadované podmienky pre podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, je nedôvodná.

Prokurátor vo svojej sťažnosti poukázal na zjavné sklony odsúdeného k notorickému páchaniu protispoločenskej činnosti, keďže bol menovaný doposiaľ deväťkrát súdne trestaný a v minulosti už bol vo výkone trestu odňatia slobody, z ktorého aj bol podmiennečne prepustený. Krajský súd v tomto kontexte konštatuje, že vyššie uvedené skutočnosti sú relevantné pri posudzovaní materiálnych podmienok pre podmiennečné prepustenie odsúdeného, avšak nemožno ich striktne považovať za jediné východisko pri hodnotení osoby odsúdeného, najmä z dôvodu, že ide o minulosť odsúdeného, ktorú tento už nemôže ovplyvniť. Podstatné v tomto smere je najmä to, že svoju trestnú činnosť odsúdený opakovane oľutoval, čo vyplýva aj z predložených listinných dôkazov, ktoré sú obsahom pripojeného spisového materiálu, ako aj jeho sebakritický postoj vyplývajúci z hodnotenia riaditeľa ústavu.

Obdobne krajský súd posúdil námietku prokurátora týkajúcu sa počtu disciplinárnych odmien odsúdeného počas pomerne dlhého výkonu trestu odňatia slobody. Podľa názoru prokurátora prezentovaného v písomných dôvodoch jeho sťažnosti mal odsúdený málo disciplinárnych odmien v pomere k dĺžke doposiaľ vykonaného trestu. Sťažnostný súd túto námietku nepovažuje za úplne relevantnú, vzhľadom k tomu, že odsúdený bol počas výkonu trestu niekoľkokrát premiestnený do viacerých ústavov na výkon trestu odňatia slobody. Z uvedeného dôvodu je preto nutné v tomto kontexte

posudzovať nielen jeho disciplinárne odmeny, resp. potrestania, ale celkové správanie a plnenie si jeho povinností počas celého výkonu trestu. V každom z vyššie uvádzaných ústavov bol odsúdený hodnotený kladne, pričom si mal plniť svoje povinnosti a príkazy príslušníkov bez nedostatkov. Voľný čas trávil aktívne, zúčastňoval sa krúžkov organizovaných oddielom, pričom vždy bol pracovne zaradený s pozitívnym hodnotením pracovnej morálky. Na základe uvedeného preto nemožno považovať námietku prokurátora, že pobyt odsúdeného len splynul s plnením si základných povinností, za dôvodnú.

Podľa krajského súdu odsúdený počas výkonu trestu plnením svojich povinností, ako aj svojím správaním preukázal polepšenie do takej miery, že možno od neho očakávať, že povedie v budúcnosti riadny život.

Krajský súd však konštatuje, že napadnuté uznesenie bolo potrebné zrušiť pre nesprávne použitie ustanovení Trestného zákona a Trestného poriadku, podľa ktorých okresný súd rozhodol. Okresný súd sa pri výroku o podmienечnom prepustení dopustil chyby v paragrafovom znení, kde použil nesprávne ustanovenia § 415 ods. 2 Trestného poriadku a § 66 ods. 1 Trestného zákona.

S poukazom na uvedené potom krajský súd napadnuté uznesenie zrušil a odsúdeného A. B. podmienечne z výkonu trestu prepustil a v súlade s hodnotením riaditeľa ústavu, oproti rozhodnutiu okresného súdu, na lepšie dosiahnutie toho, aby odsúdený aj skutočne v budúcnosti viedol riadny život, uložil aj dohľad a primerané povinnosti a obmedzenia uvedené vo výroku rozhodnutia. Tie sú jednoznačne spôsobilé znížiť mieru rizika, ktorá je spojená s podmienечným prepustením odsúdeného. Zvyšku nevykonaného trestu odňatia slobody, aj závažnosti trestnej činnosti, pre ktorú bol A. B. odsúdený, zodpovedá podľa krajského súdu stanovená skúšobná doba, ako aj nariadený probačný dohľad.

Pri určení skúšobnej doby krajský súd prihliadol na závažnosť spáchaného trestného činu a odsúdenému určil skúšobnú dobu na 4 roky s ustanovením probačného dohľadu vo výmere 2 roky, a to predovšetkým s prihliadnutím na charakter trestnej činnosti, ku ktorej, ako vyplýva z registra trestov, nedošlo zo strany odsúdeného prvýkrát, nejednalo sa teda o ojedinelý exces v jeho správaní. Krajský súd prihliadol aj na to, že odsúdený bol v minulosti odsúdený pre rôznorodú trestnú činnosť, predovšetkým majúcu povahu majetkovej trestnej činnosti, preto je nevyhnutné sledovať správanie odsúdeného počas dlhšieho obdobia, aby odsúdený dostatočne preukázal, že doterajší výkon trestu bol dostatočný pre jeho nápravu a je pevne rozhodnutý zotrvať vo vedení riadneho života v súlade s morálnymi a právnymi normami spoločnosti, a to aj s probačným dohľadom nad odsúdeným. Vzhľadom k povahe odsúdenia, ale aj k rozhodnutiu dňa 13.07.2023 o upustení od výkonu protitoxikomanického liečenia ústavnou formou, mu bolo uložené obmedzenie spočívajúce v zákaze požívania alkoholických nápojov a iných návykových látok, ktoré prispeje k tomu, aby odsúdený aktívne pracoval na svojom sebaovládaní. Taktiež mu bola uložená aj povinnosť spočívajúca v príkaze zamestnať sa v skúšobnej dobe alebo sa preukázateľne uchádzať o zamestnanie, ktorá mu má dopomôcť k začleneniu sa do riadneho spôsobu života.

Ako obiter dictum krajský súd len pripomína odsúdenému, že aj napriek podmienечnému prepusteniu, bude menovaný musieť preukázať počas celej skúšobnej doby, ako aj počas trvania probačného dohľadu reálne zlepšenie správania, ako aj preukázateľnú snahu o vedenie riadneho života. Pokiaľ nebude spĺňať podmienky vedenia riadneho života, súd je oprávnený aj počas plynutia skúšobnej doby rozhodnúť o jeho neosvedčení sa a nariadení výkonu zvyšku trestu.

Z dôvodov vyššie rozpisovaných krajský súd jednomyseľne napadnuté uznesenie zrušil a rozhodol o podmienечnom prepustení odsúdeného tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia. jednomyseľne

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.